

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi som bekendt af den opfattelse, at der overhovedet ikke skal være offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer i private virksomheder. Derfor er vi naturligvis også imod de tanker, SF præsenterer i dete lovforslag, som dels udvider antallet af offentlige repræsentanter, dels giver dem en egentlig indberetningspligt, sådan at der bliver forskel på bestyrelsesmedlemmer.

Så jeg behøver ikke mange ord for afvise forslaget.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg blot meddele, at Fremskridtspartiet altid har været modstander af, at der overhovedet skulle være offentlige repræsentanter i disse bestyrelser.

Men når man nu har sådan nogle ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer, er det faktisk også vores fulde overbevisning, at så skal de også lave noget fornuftigt, og det, de bedst kan gøre, er simpelt hen som en god hjemmevernssoldat først at observere, så melde og så siden hen handle.

Den del af det, der hedder, om jeg så må sige, observere i bestyrelsen, selvfølgelig, at melde til ministeren, og at handle – om det så er i relation til Finanstilsynet – synes vi faktisk er fornuftigt. Men vi går ikke ind for, at det skal udvides til at være flere bestyrelsesmedlemmer, der skal sendes ud. Vi er faktisk modstandere af, at der overhovedet bliver udpeget nogen. Det vil jeg gerne gøre helt lysende klart.

Men når der er udpeget nogen, skal de ikke bare sidde dér som gidsler og hverken måtte se, høre eller tale, for så bliver det jo til en gang kinesiske abekatte, og det er da egentlig talt en frygtelig gidselsituation at sætte folk i.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er positiv over for SF's forslag alene af den grund, at forslaget jo er med til at sætte lys på det problem, vi har med alt for stor lukkethed om, hvad der foregår i den finansielle sektor, hvad der foregår i ledelsen af den. Og jeg forstår sådan set ikke de afvisninger, der kom, selv fra dem, som støtter, at vi har sådanne repræsentanter i de finansielle virksomheders bestyrelser.

Jeg må spørge specielt Socialdemokratiet, men også regeringen og til dels også fru Pia Larsen: Er det sådan, at man med den holdning,

man her har til SF's forslag, giver udtryk for, at man synes, at det fungerer godt i dag, at det er en særlig betryggende ordning, vi har, med at vi har repræsentanter fra offentligheden? Er det ikke nærmest en narresut for os alle sammen, at vi har sådanne repræsentanter?

Jeg kunne tænke mig at spørge erhvervsministeren: Har vi haft ét eksempel på, at offentligheden har haft gavn af at have en sådan repræsentant? Altså hvis det er tilfældet, vil jeg da gerne høre om det. Det må i hvert fald kunne gøres i en anonymiseret form, hvis det ikke er muligt at afsløre sådan mere præcist.

Der blev argumenteret heroppefra for, at vi skal have bestyrelsesmedlemmer med samme rettigheder. Der må ikke være a-, b- og c-medlemmer af en bestyrelse. Jamen herregud, er der nogen, der tror, at Jess Søderberg og Svanholm i Den Danske Bank er af samme klasse som medarbejderrepræsentanterne eller som det offentliges udpegede repræsentant? Nej, selvfølgelig ikke.

Og selvfølgelig er det da sådan, at de store koncerner, som investerer deres topledere dyre arbejdstid og sætter dem ind i en bankledelse, naturligvis også forventer, at de pågældende refererer tilbage til baglandet, til dem, der har investeret deres arbejdskraft, refererer tilbage til A.P. Møller, refererer tilbage til Carlsberg, til Danisco og hvad de hedder alle sammen; ellers sad de der ikke et sekund. Der er ingen koncerner, der afsætter deres topledere til fornøjelsesjob. De gør det, fordi der er et formål med det, fordi de regner med at få noget ud af det, og selvfølgelig refererer de tilbage. Det gør de i lukkede forsamlinger, naturligvis. Det er også det, SF's forslag går ud på: at man refererer til en så fortrolig partner som erhvervsministeren.

Medarbejderne derimod har jo et helt andet problem. Hvem skal de referere til? Det er sådan set dem, der har det største problem. Jeg kan slet ikke se noget problem i at give det offentliges udpegede repræsentanter pligten til at referere tilbage på samme måde, som vi selvfølgelig ved, at de, der er valgt ind af storaktionærerne, også refererer tilbage.

Så vil jeg sige, at når vi støtter forslaget her, er det sådan set ikke, fordi vi har nogen formening om, det vil ændre alverden. Men vi gør det, fordi det vil være et skridt på vejen.

Jeg vil sige, at der var mange andre ting, vi burde tage fat i, f.eks. hvem der ejer Den Danske Bank. Jeg mener, at det måske er det største problem, vi har, hvad angår lukkethed og manglende indsigt i Den Danske Bank.